

Beszámoló 2016. Április 17-22. Szentpétervár,

Bonch-Bruевич Állami Telekommunikációs Egyetem

2016. április 17-én, vasárnap a Bécsből délelőtt 11 óra 30 perckor induló, és Szentpétervárra helyi idő szerint 15 óra 10 perckor érkező repülőjáráttal utaztunk. Az út kellemesen telt, nagyon kedvesek voltak a légi utaskísérők. Megérkezésünk után átvettük a poggyászaikat, engem pedig az érkezési terminálban várt szállásadóm. A reptérről tömegközlekedéssel másfél óra volt az út ideiglenes lakhelyemig, ami egy nemrég épített emeletes ház 15. Emeletén volt található. A lakás rendezett volt, és otthonos, egyből jól éreztem magam benne.

Tatiana Golik, az egyetemen dizájnernként tanuló diák volt a szállásadóm a kint töltött hetem alatt. A lány nagyon szimpatikus volt már első látásra, hamar megtaláltuk a közös hangot. Utazásom végén meginvitáltam nyárra egy nyaralásra hozzánk, látogassa meg Magyarországot, és engem.

A fesztiválra egy Magyarországról szóló prezentációval készültem, illetve magyaros ételeket is vásároltam/készítettem a kint Erasmus keretei között tanuló magyar fiúkkal. A prezentáció lényege a magyar kultúra, híres helyek, a nyelv, és Győr, az egyetemnek otthont adó város volt. A konyhakultúra versenyen paprikás csirkét, túrógombócot mutattunk be, ezek mellett szalonnát, különböző féle kolbászokat piros arannyal, magyar csokoládét és bodzaszörpöt kóstolhattak az érdeklődők. Mindezeknek nagy sikere volt más nemzetek körében.

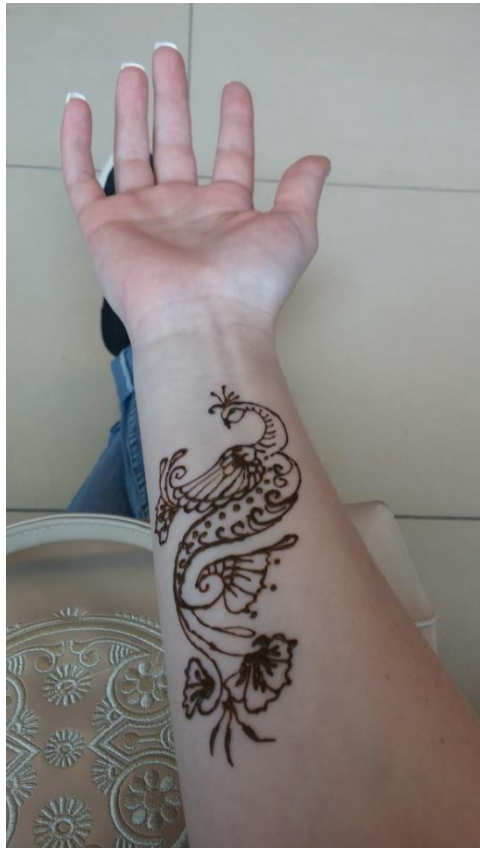

Április 19-21.-ig tartott a Nemzeti Kultúrák Nemzetközi Fesztiválja. Ez idő alatt tartottam meg prezentációm, illetve mutattuk be a magyar ételkülönlegességeket is. A fesztivál megnyitóján egy látványos flash mob táncelőadást láthattunk az egyetem diákjaitól. 50 ország képviselői voltak jelen a fesztiválon, akik nemzeti öltözékekben mutatták be szokásaikat és ételeiket. Eközben egy kis nemzetközi táncos buli alakult ki, mindenféle zenére ugrádozva táncoltunk, önfeledten.

Második nap sportfoglalkozások voltak, többek között lehetett focizni, dartsolni, asztaliteniszezni és sakkozni.

A harmadik nap már csak az eredményhirdetésről szólt, ezen kívül voltak különböző workshop-ok, angolt lehetett tanulni, kung-fu bemutató volt, illetve hennás testfestést is ki lehetett próbálni. Ekkor szintén a bulin volt már a hangsúly, táncbemutatók is voltak, végül pedig megkínáltak bennünket tortával.

A fesztivál nagy teret adott arra, hogy megismerjük szabadidőnkben Szentpétervárt. Megérkezésem estéjén ellátogattam vendéglátómmal a történelmi városközpontba, ahol megcsodálhattam gyönyörű katedrálisokat, csatornákat, és megtudhattam, hogy a város mekkora is valójában. A méretek egyébként a repülőtérrel a szállásig utazásom közben is látszódtak, mert tömegközlekedéssel másfél órát vett igénybe bejutni a városközpontba. Hatalmas tereket, épületeket láthattam útközben. A hétfői nap a pihenésről szólt, mert akkor még nem kezdődött el a fesztivál, ezért akkor is a városban sétálgattam. Meglátogattam az Ermitázst, a Szent Izsák Székesegyházat, illetve egy horror barlangot is megnéztem. Hiába volt idő a városnézésre, úgy gondolom, hogy sokkal több idő kellene arra, hogy a város összes nevezetességét be tudja az ember járni, mert minden kis utcában van valami, amit érdemes megnézni.

Amikor megpályáztam a kiutazást, láttam, hogy előny az orosz nyelvtudás. Ezt akkor még nem igazán értettem, hiszen a fesztivál maga is angol nyelven volt meghirdetve. Amikor kiértem Oroszországba, rájöttem, miért is fontos ez. A fesztiválon részt vevő országok egy része a Szovjetunió tagállama volt, ezért ott szinte mindenki beszélt az orosz, angolul viszont csak kevés emberrel tudtam megértetni magam. Aki angolul beszélt, az viszont profi szinten, velük könnyű volt kommunikálnom. A kint eltöltött hét végére a kissé hiányos orosz nyelvtudásomat bővíthettem (korábban másfél évig szakkörben tanultam az orosz, de a betűkön kívül nem sok szó maradt meg az agyamban), mára már tudom, hogy kell szólni a buszsofőrnek, hogy a következő megállónál álljon meg.

Kint mindenki nagyon nyitott volt, könnyen megtaláltam a közös nevezőt a többi diákkal, aki a fesztiválon részt vett. Janneta Barkar, az cserediák koordinátor nagyon segítőkész volt, rengeteget fordított nekünk oroszról angolra, ezúton is köszönöm neki.

Összességében elmondhatom, hogy a Bonch-Bruevich Állami Telekommunikációs Egyetemen tartott Nemzeti Kultúrák Nemzetközi Fesztiválja fantasztikus élmény volt számomra, az egész orosz úttal együtt, nagyon hálás vagyok, hogy kilátogathattam ebbe a hatalmas országba és városba, és most már biztosan tudom, hogy nem ez volt az utolsó alkalom, hogy én Szentpétervárra utaztam.

Szabó Krisztina Bernadett